

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Бяла Слатина, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЯЛА СЛАТИНА, I-ВИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Н. Гердова

при участието на секретаря Соня Анд. Ралчева
като разгледа докладваното от Катя Н. Гердова Гражданско дело № 20221410100747 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД с ЕИК 040114702 със седалище и адрес: с. М., бивш стопански двор, общ. Р., обл. П. представлявано от управителя Е.П., чрез адвокат М. Б. М. от САК с адрес за призовки и съобщения гр.С., ул.“В.К.“ № 26, вх.Д, ет.6, бизнес център“С.К.“, с която се иска да се установи наличието на претендираните от ищеца вземания, като съдът издаде изпълнителен лист срещу ответника О. К. Г. с ЕГН ***** от с. Н., обл.В., ул.“С.“ № 30, за сумата 10 091,69 лева, представляваща главница за по 8 бр. фактури. за периода от 07.07.2021 г. до 09.09.2021 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от за период от 15.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК) до изплащане на вземането, както и направените разноски в заповедното производство, включително и адвокатско възнаграждение и направените разноските по исковото производство.

ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ чл.422 ГПК, вр.чл.415 ГПК вр.чл.124 от ГПК и чл.86 от ЗЗД.

В срока указан в разпоредбата на чл.131 от ГПК ответника е депозирал писмен отговор във връзка с предявената искова молба, с който оспорва иска по основание и размер.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е трудовото досие на ответника. Приложено е ч.гр.д.№ 329/2022г. на РС-Б.Слатина.

Допусната, изслушана и приета по делото ССЧЕ, чието заключение не е оспорено от страните и възприето от съда като обосновано и безпристрастно.

Съдът като взе предвид доводите изложени в исковата молба и след преценка на доказателствата по делото по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установено

следното:

Видно от приложеното ч.гр.д.№ 329/2022г. на РС-Б.Слатина срещу длъжника О. К. Г. с ЕГН ***** от с. Н., обл.В., ул.“С.“ № 30 е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК № 222/11.04.2022г. в полза на заявителя „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД, с ЕИК 040114702 със седалище и адрес: с. М., бивш стопански двор, общ. Р., обл. П. представлявано от управителя Е.П., за 10 091,69 лева, представляваща главница за по 8 бр. фактури. за периода от 07.07.2021 г. до 09.09.2021 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от за период от 15.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК) до изплащане на вземането, както и направените деловодни разноски за това производство, в размер на 201,80 лв. държавна такса и 830,00 адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.414 от ГПК длъжника О. К. Г. е депозирал възражение, с която посочва, че е дължи сумата по издадената заповед по чл.410 от ГПК.

На заявителя е изпратено препис от възражението на длъжника и са му дадени указания да предяви иск за установяване на вземането си, въз основа на който е образувано настоящето исково производство по гр.д.№ 747/2022г. по описа на БСлРС.

В исковата молба ищеца твърди, че между „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД и О. К. Г. бил сключен трудов договор № 138/12.04.2021г. по силата на който ответника бъл назначен на длъжността „Търговски представител“. Същият следвало да доставя до търговските контрагенти на „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД находящи се на територията на гр.С. поръчани стоки. За доставените стоки, ищцовото дружество издавало фактури, като плащането по тях било извършвано в брой при предаването на стоките от търговския представител. След получаване на сумите, Г. следвало да ги отчете на представител на дружеството, а именно на Камелия П.а.

Твърди се, че за периода от 07.07.2021г. до 09.09.2021г. ответника О. Г. следвало да отчете на ищцовото дружество получените суми по 8 бр. фактури на обща стойност 10 091,00 лв., но до предявяване на исковата молба, тази сума не е отчетена и внесена в дружеството.

За тези действия на ответника, управителя на ищцовото дружество сигнализирал СРП, в която е образувана пр.пр.№ 22280/02.06.2022г. по която все още се извършват ПСД.

Многократно са правени опити за телефонна връзка с ответника, но той не отговарял, поради което за ищеца се породил правен интерес от търсената съдебна защита, обективизирана в петитумната част на исковата молба.

В срока по чл.131 от ГПК ответника депозирал писмен отговор, с който оспорва предявеният иск по основание и размер.

Оспорва представените с исковата молба фактури, тъй като същите нямат реквизити, нямат печат и подпис, които не носят никаква достоверност за съда и страната.

В с.з. ответника се явява лично, като посочва, че работил в ищцовото дружество няколко месеца, назначен с трудов договор на длъжността „търговски представител“ и

получавал работна заплата.

Длъжностната му характеристика се изразявала в това, да търси нови клиенти, с които фирмата да работи. Той взимал техните заявки, които през програма ги вкарвал и изпращал към склада.

Доставчик бил на различни стоки, като захарни изделия, хранителни и нехранителни стоки, електронни цигари, крушки, алкохол и безалкохолни напитки.

Мястото му на работа било в гр. С. и околните села. На негово име нямало издадени фактури, не бил МОЛ и не отразявал събиране на парични суми, тъй като не носил касов апарат със себе си.

Взимал заявката на място или по телефон и я изпращал на склада, като на следващия ден тя се изпълнявала от друго лице – предимно от шофьора.

Пари взимал от клиентите, само по тяхна молба и ги отчитал във фирма, но това е било много рядко. Основно взимал заявки, но не събирал парите.

Пояснява в съдебно заседание, че когато когато клиент не си е заплати стоката, независимо дали той е уведомен или не за това, на следващата заявка клиента вече е блокиран и той не може да изпише срока. Ако той евентуално е взел пари от клиента, никой няма да го чака три месеца да предаде парите, а и устройството няма такава опция да отрази плащанията.

Ответника напуснал фирмата през м.септември 2021г., тъй като с ръководството стигнали до неразбирателство, но нямало официално издадена заповед за прекратяване на ТПО и такава не му е връчена. При напускането не е подписвал приемо-предавателен протокол, нито за автомобил, нито за устройството, с което приемал заявките.

Посочва, че работодателят му звънял по телефона, да му съобщи, че дължи на фирмата определена сума, но Г. отрекъл това.

Оспорва исковата сума, включително и фактурите приложени с исковата молба, тъй като същите не носят негов подпис и поради тази причина не смята, че дължи исковата сума на ищеца.

В подкрепа защитната теза на ищцовото дружество е разпитана свидетелката Камелия П.а/ без роднински връзки със страните по делото/.

Свидетелката заявила в с.з., че работи във фирма „Балистик Сел“ ЕООД-гр. С.. В ищцовото дружество не е работила, тъй фирмата, в която работи в момента, обслужва счетоводството на „БЕТА-12-ИВАНОВИ“ ЕООД.

О. Г. го познава, който работил в „БЕТА-12-ИВАНОВИ“ ЕООД, като „Търговски представител“. Имала контакт с него. тъй като парите, които събирал от клиентите ги внасял в главната каса на фирма „БЕТА-12-ИВАНОВИ“ ЕООД.

Неговата работа се състояла в това да предлага на клиентите стоката, да приема заявките и да събира сумите, когато клиентите плащат на търговските представители, защото не всички клиенти плащат с банкови преводи.

До един период във фирмата парите се отчитали ежеседмично, впоследствие всекидневно, като Г. внасял редовно парите до един период, а след това престанал да ги отчита.

По счетоводни документи той дължи над 10 000,00 лв., за период от около три месеца, по преценка на свидетелката.

Знае, че той бил назначен на трудов договор и получавал работна заплата, но не знае дали е получавал допълнителни бонуси.

Фактурите се издавали на името на клиента, но не и на името на О. Г., тъй като той е служител във фирмата.

Търговските представители имали специални устройства, които са свързани с програма и в самата система се виждала натрупаната сума, която не се внася в брой в касата. Всички търговски представители са работили по този начин. О. предлагал хранителни продукти (захарни изделия).

О. носил само устройството, с което работили всички търговски представители, но не носил със себе си касов апарат.

При предаване на парите, от самата програма се издавал документ, който П.а не знае как е наименован, но се отразявало в касовата книга, в която се водят приходите и разходите на фирмата.

На търговски представител, който не отчита парите, не се издава документ, че не е предал парите, няма такава бланка, а това задължение стояло само в програмата. Устройството, с което е работил О. Г. е свързано с програмата и той следвало да отчита получените пари в устройството. Не знае търговския представител какъв документ давал на клиентите.

П.а заявила, че не знае дали е съставен акт за начет на Г. за липсващите суми. До настоящия момент, няма информация дали О. е върнал парите на дружеството, но смята, че трудовият договор му е прекратен.

По делото е допусната и приета ССЧЕ, чието заключение не е оспорено от страните и възприето от съда като обективно и безпристрастно се установи, че на експерта не са му предоставени документи, които да показват пряка връзка по отношение събирането на парични средства. Начинът на събиране на парични средства е отразен чрез свидетелски показания в настоящия процес. Съгласно длъжностната характеристика и данните по делото няма изрични документи, с които да е възлагано на ответника пряко да събира парични средства от клиентите.

Не са му предоставени документи, върху които ответникът да се е разписвал за получени суми от клиентите.

Не са му представени документи, с които да е удостоверено, че ответникът е получавал трудово възнаграждение за събирането на парични средства.

По данните, които се съдържат в търговския регистър, ищцовото дружество е развивало дейност и е било действащо. Няма данни да е преустановена дейността му, видно от търговския регистър.

На експерта е предоставено копие от Заповед № 007/05.10.2021г. за прекратяване на трудовия договор с ответника, в която са посочени основанията за прекратяване на трудовия договор, поради неявяването му на работа в периода от 27.09.2021г. до 04.10.2021г.(грешно изписана дата 04.11.2021г. по данни в с.з. от адв.М.-пълномощник на ищеца). Ответникът не е положил подпис върху нея, а е оформена чрез свидетели, т.е. няма данни, че му е връчена лично или е отказал.

Представен му бил акт за начет, който е изведен с дата 26.10.2022г., като същият е оформен с подписите на членове на комисията и с печат на ищцовото дружество. Подробно са посочени основанията и мотивите за издаването, а самият акт е издаден, въз основа на ведомост от 26.10.2021г. по сравнителна ведомост за резултатите от инвентаризация на паричните средства. В самия акт е записано, че е установена липса на средства, която обаче е в размер на 10 803,28 лв., а по исковата молба сумата е друга, а именно: 10 091,69 лв. Във връзка със самата сравнителната ведомост експерта изготвил приложение № 1, в което селектирал само процесните фактури, които формират задължението, касаещи съответен период.

На вещото лице от ищцовото дружество не му е предоставена никаква документация за продължаване процедурата по акта за начет.

По отношение на процесните вземания счетоводните записвания са направени коректно. Осчетоводени са и са направени съгласно Закона за счетоводството и действащите национални счетоводни стандарти и от тази гледна точка, по отношение на процесната сума счетоводството е водено на ниво, чисто като счетоводно записано. Фактурите са отразени в самото счетоводство и са осчетоводени по надлежния ред.

Фискалните бонове са описани на база сравнителна ведомост за инвентаризацията на паричните средства и няма данни от кой фискален апарат са издадени реално.

Не са предоставени данни на експерта, дали ответникът е имал фискален апарат от който да са издадени тези касови бонове. Тези данни той ги взел от сравнителната ведомост за инвентаризация на паричните средства.

При така изложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявената искова претенция е с правно основание чл.422 от ГПК, вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.124,ал.1 от ГПК за установяване съществуването на парично задължение в размер на 10 091,69 лева, представляваща главница за по 8 бр. фактури. за периода от 07.07.2021 г. до 09.09.2021 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от за период от 15.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК) до изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед № № 222/11.04.2022г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 329/2022г. по описа на БСЛРС.

Предявеният иск правно основание чл.422 ал.1 вр чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл 124, ал.1 от ГПК е допустим – предявен е от лице - заявител, имащо правен интерес да иска установяване със сила на пресъдено нещо съществуването на вземанията си по издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, връчена на длъжника и оспорена по реда на чл.414 от ГПК.

Предявеният положителен установителен иск има за предмет установяване на съществуването, фактическата, материалната дължимост на сумите, за които е била издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. По този иск следва с пълно доказване ищеца, твърдящ съществуване на вземането си, да установи по безспорен начин неговото съществуване спрямо ответника – длъжник. Ищецът носи процесуалната тежест да докаже съществуването на фактите, които са породили неговото вземане.

От приложено трудовото досие на ответника О. Г. е видно, че между страните по делото е налице сключен трудов договор № 138/12.04.2021г. по силата на който Г. е назначен на основание чл.67,ал.1,т.1 от КТ вр.чл.70, ал.1 от КТ (6 месеца изпитателен срок в полза на работодателя) на длъжността „**търговски представител**“ с код по НКПД № 33223003 в търговския отдел на ищцовото дружество и месторабота със задължения по длъжностна характеристика, която е неразделна част от ТД, на 8 часов работен ден с основно трудово възнаграждение от 960,00 лв. и с допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6% за всяка година трудов стаж.

От приложена по делото длъжностна характеристика(л.53 от делото) е видно, че *основните задължения за длъжността „търговски представител“ са следните:*

Поддържа контакт по предварителна схема с търговските обекти по места.

Следи дистрибуцията на фирмените продукти в обектите.

Осъществява директни продажби в търговските обекти.

Поддържа постоянен контакт с клиента, уточнява информация и детайли по дейността.

Води и съхранява според изискванията картоната на клиента и други необходими формуляри. При необходимост обосновава предложения за сключване на договори за отсрочено плащане и осъществява тяхното сключване след одобрението на управителя.

Следи за сроковете на разплащане с клиентите и ги предизвестява за настъпването на падежа. Следи за отразяването в клиентските картони на случаите на забавяне на плащанията.

Съгласува с прекия си ръководител списъка на клиентите и актуализацията му.

Дава предложения на прекия си ръководител за съществени промени в условията на работа с клиентите.

Отчита дейността си пред Бранд мениджърите по предварително зададена форма и ред. Изготвя ежедневен отчет за дейността си по зададена форма, който предоставя на прекия си ръководител. Изготвя справки, анализи и препоръки, касаещи търговската дейност

на фирмата.

Основните отговорности за тази длъжност са:

Отговаря за продажбите на дребно и едро на дадена територия.

Отговаря за всички отчети за продажби на дребно за дадена територия в и извън търговските обекти.

Изпълнява набелязаните обеми за продажба и набелязаните цели за дистрибуция. Отразено е, че тази длъжност е пряко подчинена на търговския директор.

При изпълнение на длъжността се осъществяват организационни връзки и взаимоотношения с търговските представители на други райони, бранд мениджърите, шофьорите доставящи стоки за съответната територия.

Осъществява контакти с представители на клиентите на дружеството в повереният му район.

Работата си отчита пред търговския директор.

От обясненията на ответника в с.з. и от разпита на свидетеля Камелия П.а безспорно се установи, че ответника Г. е изпълнявал длъжността „Търговски представител“ в ищцовото дружество по ТПО.

Същият като търговски представител имал специално устройство свързано с програма на ищцовото дружество, в която се виждала натрупаната сума, която не се внасяла в касата. Г. носил само устройството, с което работили всички търговски представители, но не носил със себе си касов апарат.

При плащане извън касата на доставчика за сумата по издадената фактура, задължително е следвало да се издава и задължителния за това касов бон от сертифицирано и регистрирано преносимо фискално устройство, който касов бон след това да се подрежда в специална книга предназначена за отчетите на получените плащания.

Разпоредбата на чл. 207 ал. 1 т. 2 от КТ урежда пълната имуществена отговорност на работниците -отчетници, причинили вреда на работодателя от липси. Съгласно текста на цитираната разпоредба, работник или служител, на когото е възложено като трудово задължение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности, отговаря спрямо работодателя за липси в пълен размер, заедно със законната лихва от деня на причиняването на щетата или от деня на откриването ѝ. Липсата представлява недостиг в имуществото на работодателя, чийто произход не може да бъде установен. Нормата на чл. 211 от КТ сочи, че пълната имуществена отговорност се осъществява по съдебен ред-чрез граждански иск в наказателно производство, когато са налице данни за противоправно причинени вреди на организациите или лицата по чл.4 по т.1-3 ЗДФИ, установени при финансова инспекция по реда на този закон, или по реда на общия исков процес, какъвто е настоящия случай. Докато в производството по начет фактическите констатации в акта за начет се считат за истински до доказване на противното (чл. 417, т.8 ГПК), то в

производството по общия исков ред важат общите правила /чл. 154 ГПК/ и тежестта за доказване на фактическия състав на чл.207, ал. 1 т. 2 от КТ пада върху ищеца - в случая „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД.

За да възникне пълната имуществена отговорност по чл. 207 ал. 1 т. 2 КТ работодателят следва да установи по безспорен и несъмнен начин наличието на следните кумулативно предвидени в закона предпоставки: наличие на трудово правоотношение с ответника, чиято трудова функция е свързана със събирането, разходване и отчитане на пари и стоково-материални ценности, настъпване на липса в резултат на дейността на отчетника и нейния конкретен размер, момента на настъпване или откриването ѝ, липсите да са с неустановен произход и да са възникнали по време на упражняване на съответната трудова функция от работника или служителя.

От съвкупната преценка на събраните в хода на настоящият исков процес писмени и гласни доказателства, налага извода, че ответника О. Г. не е имал качеството на материалноотговорно лице и не е сред лицата, които носят пълна имуществена отговорност спрямо работодателя при констатирана липса. Това е така, тъй като видно от длъжностната му характеристика и от показанията на св.П.а, ответника Г. отчитал дейността си пред Бранд мениджърите по предварително зададена форма и ред, изготвял ежедневен отчет за дейността си по зададена форма, който предоставял на прекия си ръководител, изготвял справки, анализи и препоръки, касаещи търговската дейност на фирмата и не е носил със себе си касов апарат, респ. не е издавал фискален бон или друг документ на клиента удостоверяващ получаване на определена сума пари съответстваща на цената на стоката. Не са представени по делото приемо-предавателен протокол при получаване на стоката, не се е подписвал на такива протоколи, нито е подписвал фактури.

След като не е могъл да издава касови бонове, според изискванията на закона Г. не е могъл и законно да приема кешови разплащания при нарушение на изискванията на закона за счетоводството. При осъществяване на трудовата си дейност при дружеството ищец, ответника не се е разписвал на никакъв официален счетоводен документ за „отчитане“ на нерагламентирано предадените му суми. Доверителят ми за срока на упражняване на труд по приложения трудов договор не се е разписвал нито

Твърденията на ищеца в и.м. за служебно получени, но неотчетени в касата на ищцовото дружество парични суми са несъстоятелни и неподкрепени с нито един валидно издаден счетоводен документ и доказването на техния размер и основание е недопустимо да бъде извършвано със свидетелски показания, както е посочено в писмената защита на ответника. В тази връзка е и заключението на експерта по приетата съдебно-счетоводна експертиза, който заявил, че не са му предоставени документи, върху които ответникът да се е разписвал за получени суми от клиентите. Съгласно длъжностната характеристика и данните по делото няма изрични документи, с които да е възлагано на ответника пряко да събира парични средства от клиентите, а това е отразено единствено със свидетелски показания в настоящия процес.

Предвид гореизложеното съдът намира, че така предявеният иск е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

РАЗНОСКИ:

При произнасяне по исковете по чл.422 ГПК, иският съд дължи произнасяне по сторените разноси, както за исковото, така и за заповедното производство съгл. т.12 от ТР №3/2014г. на ОСГТК на ВКС.

Ищеца е поискал с исковата молба присъждане на разноси в заповедното и исковото производство, като е представил и списък по чл.80 от ГПК.

По заповедното производство е поискал присъждане на 201,84 лв. държавна такса и 830.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По исковото производство ищеца поискал присъждане на 201,84 лв. заплатена държавна такса, 1300.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 250,00 лв. за ССчЕ.

Ответника е поискал присъждане на разноси в исковото производство в размер на 1500,00 лв. адвокатско възнаграждение.

При този изход на делото ищеца „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД следва да заплати на ответника О. Г. на основание чл.78,ал.3 от ГПК направените в настоящото исково производство по гр.д. № 747/2022г. по описа на БСлРС разноси в размер на 1500,00 лв. за адвокатски хонорар.

При отхвърляне на иска на ищеца „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД не следва да му се присъждат направените в исковото и в заповедното производствено разноси.

Воден от гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД с ЕИК 040114702 със седалище и адрес: с. М., бивш стопански двор, общ. Р., обл. П. представлявано от управителя Е.П., против О. К. Г. с ЕГН ***** от с. Н., обл.В., ул.“С.“ № 30, иск с правно основание **чл.422 ГПК, вр.чл.415 ГПК вр.чл.124 от ГПК и чл.86 от ЗЗД** за признаване за установено, че същият **ДЪЛЖИ** на ищцовото дружество сумата от **10 091,69 лева**, представляваща главница по 8 бр. фактури. за периода от 07.07.2021 г. до 09.09.2021 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от за периода от 15.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК) до изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед по чл.410 от ГПК за изпълнение на парично задължение № № 222/11.04.2022г. по ч.гр.д.№ 329/2022г. по описа на РС-Бяла Слатина, както и направените разноси в исковото и заповедното производство, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, „БЕТА - 12 – ИВАНОВИ“ ЕООД с ЕИК 040114702 със седалище и адрес: с. М., бивш стопански двор, общ. Р., обл. П. представлявано от управителя Е.П. **да заплати** на О. К. Г. с ЕГН ***** от с. Н., обл.В., ул.“С.“ № 30, направените разноси в настоящото *исково производство по гр.д.№*

747/2022г. по описа на БСлРС в размер от **1500,00 лв.** за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок пред ВрОС от уведомяването на страните по делото, че е изготвено.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на всяка от страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се приложи по ч.гр.д.№ 329/2022г. по описа на РС-Б.Слатина.

Съдия при Районен съд – Бяла Слатина: _____